رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

التَّحْذِيرُ مِنَ البِدَعِ | نرويجي | norsk

Advarselen mot bidʿa

Forfattet av Den noble lærde Sheikh
Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz

ⓒ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٨هـ

بن باز ، عبدالعزيز
التحذير من البدع - نرويجي. / عبدالعزيز بن باز ؛ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات - ط١. .- الرياض ، ١٤٤٨هـ
٥٣ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٨/٣٩٣٨
ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٥١٧-٤٤٩-٧

التَّحْذِيرُ مِنَ البِدَعِ

Advarselen mot bidʿa

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ العَلَّامَةِ
عَبْدِ العَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللهُ

Forfattet av Den noble lærde Sheikh
Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Den femte avhandlingen:

Regelen for å feire Profetens bursdag (Mawlid) og andre fødselsfeiringer

All lovprisning tilhører Allah, og måtte Allahs fred og velsignelser være over Allahs sendebud, hans familie, hans følgesvenner og de som følger hans veiledning.

Videre: Det har gjentatte ganger blitt stilt spørsmål fra mange om dommen for å feire Profetens ﷺ fødselsdag (Mawlid), å reise seg for ham under dette, å sende salam over ham, og andre handlinger som gjøres under mawlid-feiringer.

Svaret er som følger: Det er ikke tillatt å feire Profeten ﷺ sin fødselsdag, og heller ikke andres, fordi dette er en nyoppfunnet praksis i religionen. Profeten ﷺ gjorde det ikke, og heller ikke hans rettledede kalifer, eller noen av hans følgesvenner (måtte Allah være fornøyd med dem), eller de som fulgte dem på beste vis i de foretrukne generasjonene. Disse var de mest kunnskapsrike om sunnah, de hadde den mest fullkomne kjærligheten til Allahs sendebud ﷺ, og de fulgte hans lov bedre enn de som kom etter dem. Den Opphøyde, den Allmektige, sa i Sin klare bok:

﴿...وَمَآ ءَاتَىٰكُمُ ٱلرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَىٰكُمْ عَنْهُ فَٱنتَهُواْ...﴾

«... og hva enn Sendebudet gir dere, så ta det. Og hva han forbyr dere, avstå fra det ...»

[Al-Hashr: 7]. Og Allah, Den Majestetiske, sier:

﴿...فَلۡيَحۡذَرِ ٱلَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنۡ أَمۡرِهِۦٓ أَن تُصِيبَهُمۡ فِتۡنَةٌ أَوۡ يُصِيبَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

«...Så la dem som går imot hans befaling vokte seg, at ikke en prøvelse rammer dem eller en smertefull straff rammer dem.» [An-Nur: 63] Og Han, Æret er Han, sa:

﴿لَّقَدۡ كَانَ لَكُمۡ فِي رَسُولِ ٱللَّهِ أُسۡوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرۡجُواْ ٱللَّهَ وَٱلۡيَوۡمَ ٱلۡأٓخِرَ وَذَكَرَ ٱللَّهَ كَثِيرٗا ٢١﴾

«Sannelig, i Allahs Sendebud har dere et godt forbilde – for den som håper på Allah og Den siste dag, og som ofte ihukommer Allah.» [Al-Ahzab: 21] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَٱلسَّٰبِقُونَ ٱلۡأَوَّلُونَ مِنَ ٱلۡمُهَٰجِرِينَ وَٱلۡأَنصَارِ وَٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُم بِإِحۡسَٰنٖ رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ وَرَضُواْ عَنۡهُ وَأَعَدَّ لَهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي تَحۡتَهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۚ ذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ١٠٠﴾

«De som var de første til å tro, blant de emigrerte og støttespillerne, og de som fulgte dem i godhet, Allah er tilfreds med dem, og de er tilfredse med Ham. Og Han har forberedt for dem hager under hvilke elver renner, som de skal bo i evig tid. Dette er den store suksessen.» [At-Tawbah: 100].

Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗا...﴾

«...I dag har Jeg fullendt for dere deres religion og fullbyrdet Min gunst over dere, og Jeg er tilfreds med islam som religion for dere...» [Al-Ma'idah: 3]. Det finnes mange vers med denne betydningen. Det er bekreftet fra Profeten ﷺ at han sa:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنهُ فَهُوَ رَدٌّ».

«Den som innfører noe i vår sak som ikke hører til den, vil få det avvist.» Det vil si: det blir avvist fra ham. Han sa også i en annen hadith:

«عَلَيكُم بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ المَهْدِيِّينَ مِنْ بَعدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا، وَعَضُّوا عَلَيهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحْدَثَاتِ الأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

«Hold dere til min Sunnah og Sunnahen til de rettledede kalifene etter meg. Hold fast ved den, og bit dere fast i den med jekslene. Og vokt dere for nyoppfunnede saker, for sannelig, enhver nyoppfunnet sak er en bid'ah, og enhver bid'ah er en villfarelse.» I disse to hadithene er det en streng advarsel mot å innføre innovasjoner og å handle etter dem.

Å innføre slike mawlid-feiringer gir den forståelsen at Allah, Den Opphøyde, ikke har fullført

religionen for denne ummaen, og at Sendebudet ﷺ ikke har formidlet det ummaen burde handle etter, helt til disse senere generasjonene kom og innførte noe i Allahs lov som Han ikke har gitt tillatelse til, med påstanden om at dette er noe som vil bringe dem nærmere Allah. Dette utgjør uten tvil en stor fare, og er en innvending mot Allah, den Opphøyde, og Hans sendebud ﷺ. Allah, den Opphøyde, har fullkommengjort religionen for Sine tjenere og fullført Sin velsignelse over dem. Sendebudet ﷺ har formidlet det tydelige budskapet, og har ikke etterlatt en eneste vei som fører til paradiset og holder en borte fra ilden, uten å ha klargjort den for ummahen, slik det er bekreftet i den autentiske hadithen fra Abdullah bin Amr (måtte Allah være fornøyd med ham), som sa: Allahs sendebud ﷺ sa:

«مَا بَعَثَ اللهُ مِن نَبِيٍ إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيهِ أَن يَدُلَّ أُمَّتَهُ عَلَى خَيرِ مَا يَعْلَمُهُ لَهُم، وَيُنْذِرَهُمْ شَرَّ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ».

«Allah har ikke sendt noen profet uten at det var hans plikt å veilede sin nasjon til det gode han visste for dem, og advare dem om det onde han visste for dem.» Rapportert av Muslim i sin autentiske samling.

Det er velkjent at vår profet ﷺ er den beste av profetene og deres segl, og den mest fullkomne av dem i formidling og oppriktig rådgivning. Dersom feiringen av fødselsdager var en del av religionen

som Allah, opphøyd er Han, er tilfreds med, ville Profeten ﷺ ha klargjort det for ummaen, eller han ville ha praktisert det i sitt liv, eller hans følgesvenner (måtte Allah være tilfreds med dem) ville ha gjort det. Siden ingenting av dette fant sted, er det kjent at det ikke har noe med islam å gjøre. Tvert imot er det blant de nyinnførte praksiser som Profeten ﷺ advarte sin ummah mot, slik det tidligere er nevnt i hadithene. Versene og hadithene om dette emnet er mange.

En gruppe lærde har uttrykkelig fordømt mawlid og advart mot det, i samsvar med de nevnte bevisene og andre. Noen av de senere lærde var imidlertid uenige og tillot det, dersom det ikke inneholdt noe av det forkastelige, slik som overdreven opphøyelse av Allahs sendebud ﷺ, sammenblanding av kvinner og menn, bruk av musikkinstrumenter og annet som den rene sharia avviser. De mente at det hører til blant de gode innovasjonene (bidʿah ḥasanah).

Den shariarettslige grunnregelen er å føre det som folk er uenige om tilbake til Allahs bok og til Hans sendebud Muhammads ﷺ sunnah, slik Allah, opphøyd er Han, har sagt:

﴿يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَأُوْلِى ٱلْأَمْرِ مِنكُمْۖ فَإِن تَنَـٰزَعْتُمْ فِى شَىْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ٥٩﴾

«Å dere Troende! Adlyd Allah og adlyd Sendebudet og dem blant dere som har autoritet. Og dersom dere blir uenige om noe, henvis det til Allah og Sendebudet, om dere tror på Allah og den Ytterste Dag. Dette er det riktige og mest sømmelige for avgjørelsen.» [An-Nisa: 59] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَمَا ٱخۡتَلَفۡتُمۡ فِيهِ مِن شَيۡءٖ فَحُكۡمُهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ ...﴾

«Og hva enn dere er uenige om, så er avgjørelsen av det hos Allah ...» [Ash-Shura: 10].

Vi har ført denne saken – nemlig feiringen av mawlid – tilbake til Allahs bok, opphøyd er Han. Der fant vi at den pålegger oss å følge Sendebudet ﷺ i det han kom med, advarer oss mot det han forbød, og forteller oss at Allah har fullendt religionen for denne umma. Denne feiringen er ikke noe Sendebudet ﷺ kom med. Dermed er den ikke en del av den religionen Allah har fullendt for oss og pålagt oss å følge Sendebudet ﷺ i.

Vi har også ført dette tilbake til Sendebudets ﷺ sunnah, og vi fant ikke der at han gjorde det, eller befalte det, og heller ikke at hans følgesvenner (måtte Allah være tilfreds med dem) gjorde det. Dermed forsto vi at det ikke er en del av religionen, men at det er blant de nyoppfunne innovasjonene og en etterligning av Skriftens folk, jødene og de kristne, i deres høytider.

Med dette blir det klart for enhver som har den minste innsikt og et ønske om sannheten, og som er rettferdig i sin søken etter den, at feiringen av mawlid ikke er en del av islam, men tvert imot blant de nyskapte innovasjonene (bidʿah) som Allah, opphøyet er Han, og Hans sendebud ﷺ har befalt å forlate og advart mot. En fornuftig person bør ikke la seg villede av det store antallet mennesker som gjør det i alle land. For sannheten gjenkjennes ikke ved antallet av dem som utfører det, men den gjenkjennes snarere ved de religiøse bevisene, slik Den Høyeste har sagt om jødene og de kristne:

﴿وَقَالُواْ لَن يَدۡخُلَ ٱلۡجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوۡ نَصَٰرَىٰۗ تِلۡكَ أَمَانِيُّهُمۡۗ قُلۡ هَاتُواْ بُرۡهَٰنَكُمۡ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ١١١﴾

«Og de sier: 'Ingen skal tre inn i Paradis unntatt den som er jøde eller kristen.' Dette er deres ønsketenkning. Si: 'Kom med deres bevis, dersom dere er sannferdige.'» (111) [Al-Baqarah: 111] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ...﴾

«Og dersom du adlyder de fleste på jorden, vil de villede deg bort fra Allahs vei...» [Al-An'am: 116].

Videre er de fleste av disse mawlid-feiringene, i tillegg til at de er en innovasjon, ikke fri for å inneholde andre forkastelige handlinger, slik som sammenblanding av kvinner og menn, bruk av sang

og musikkinstrumenter, inntak av berusende drikker og narkotika, og andre former for ondskap. Det kan også forekomme det som er større enn dette, nemlig den store shirk, og dette skjer ved å overdrive i synet på Allahs sendebud ﷺ eller andre blant de rettskafne, ved å påkalle ham, søke hjelp hos ham, be ham om bistand og tro at han kjenner det usette, samt lignende handlinger av vantro som mange mennesker begår når de feirer Profetens ﷺ fødselsdag og andre som de kaller for rettskafne. Det er autentisk bekreftet fra Allahs sendebud ﷺ at han sa:

«إِيَّاكُم وَالغُلُوَّ فِي الدِّينِ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَن كَانَ قَبْلَكُم الغُلُوَّ فِي الدِّينِ».

«Vokt dere for ekstremisme i religionen, for sannelig var det ekstremisme i religionen som ødela dem før dere.» Han ﷺ sa også:

«لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، إِنَّمَا أَنَا عَبدٌ، فَقُولُوا: عَبدُ اللهِ وَرَسُولُه».

«Ikke overdriv i å prise meg slik de kristne overdreiv i å prise sønnen av Maria. Jeg er bare en tjener, så si: Allahs tjener og Hans sendebud.» Den ble rapportert av al-Bukhari i hans autentiske hadith-samling, gjennom Umar, måtte Allah være f med ham.

Blant det forunderlige og merkverdige er: at mange mennesker er ivrige og anstrenger seg for å

delta på disse innoverte feiringene, og forsvarer dem, samtidig som de uteblir fra det Allah har gjort obligatorisk for dem, som å delta på fredagsbønnen og fellesskapsbønnene. De ofrer det ikke en tanke, og ser ikke at de har begått en stor forkastelig handling. Det er ingen tvil om at dette skyldes svakhet i troen, mangel på innsikt, og de mange ulike formene for synder og ulydighet som har lagt seg over hjertene. Vi ber Allah om beskyttelse for oss og for resten av muslimene.

Blant dette er at noen tror at Allahs sendebud ﷺ deltar på mawlid-feiringen; derfor reiser de seg for ham for å hilse og ønske ham velkommen. Dette er blant de største løgnene og den ytterste uvitenhet. For Sendebudet ﷺ forlater ikke sin grav før på oppstandelsens dag, han har ikke kontakt med mennesker, og han deltar ikke i deres samlinger. Tvert imot forblir han i sin grav til oppstandelsens dag, og hans sjel er i de høyeste nivåene (‘Illiyyun) hos sin Herre i ærens bolig, slik Allah, opphøyd er Han, har sagt:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ۝١٥ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ۝١٦﴾

«Deretter skal dere etter dette sannelig dø.»(15)

«Da skal dere sannelig bli gjenoppvekket på Oppstandelsens dag.» (16) [Al-Mu'minun: 15, 16].

Profeten ﷺ sa:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ القَبْرُ يَومَ القِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ، وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ».

«Jeg er den første som graven åpner seg for på Oppstandelsens dag, og jeg er den første som går i forbønn, og den første som får sin forbønn akseptert.» Den beste fred og velsignelse fra hans Herre være med han.

Så disse to edle versene, den edle hadithen, og andre vers og hadither med tilsvarende mening: alle viser de at Profeten ﷺ og andre avdøde vil komme ut av sine graver på Dommedagen. Dette er en sak det er full enighet om blant muslimske lærde, og det foreligger ingen uenighet om dette blant dem. Derfor skal enhver muslim være oppmerksom på disse sakene, og passe seg for det de uvitende og deres likemenn har innført av innovasjoner og overtro, som Allah ikke har sendt ned noe bevis for. Og hos Allah søker vi hjelp, på Ham setter vi vår lit, og det finnes ingen makt eller styrke uten ved Ham.

Når det gjelder å sende velsignelser og fred over Allahs sendebud ﷺ, er det blant de beste former for å komme nær Allah og blant de gode handlingene, slik Allah, opphøyd er Han, har sagt:

﴿إِنَّ ٱللَّهَ وَمَلَٰٓئِكَتَهُۥ يُصَلُّونَ عَلَى ٱلنَّبِيِّۚ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ صَلُّواْ عَلَيۡهِ وَسَلِّمُواْ تَسۡلِيمًا ٥٦﴾

«Sannelig, Allah og Hans engler sender velsignelser over Profeten ﷺ. Dere som tror! Send velsignelser over ham og hils ham med fred». [Al-

Ahzab: 56] Profeten ﷺ sa:

«مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً؛ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ بِهَا عَشْرًا».

«Den som sender velsignelser over meg én gang, vil Allah sende velsignelser over ham ti ganger for det.» Den er foreskrevet til alle tider, og er sterkt vektlagt på slutten av hver bønn, til og med obligatorisk ifølge en gruppe av de lærde i den siste tashahhud av hver bønn. Dens status som sunnah-handling er sterkt vektlagt i mange situasjoner; blant disse er etter adhan, når han nevnes - fred og velsignelse være med ham -, og på fredagen og natten til fredag, slik det fremgår av mange hadither.

Vi ber Allah om å gi oss og alle muslimer suksess til forståelse i Hans religion og standhaftighet på den, og at Han viser nåde ved å gjøre oss alle faste i sunnah og beskyttet mot innovasjoner (bidʿah). Sannelig, Han er Den rause, Den gavmilde.

Må Allahs fred og velsignelser være over vår profet Muhammad, hans familie og hans følgesvenner.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Den sjette avhandlingen:

Dommen om feiringen av Laylat al-Isra wa al-Mi'raj

All lovprisning tilhører Allah, og måtte Allahs fred og velsignelser være over Allahs sendebud, samt over hans familie og hans følgesvenner.

Videre: Det er ingen tvil om at Isra og Mi'raj er blant Allahs store tegn som vitner om sannferdigheten til Hans sendebud, Muhammad ﷺ, og hans høye status hos Allah (Den Majestetiske). Slik er de også blant bevisene på Allahs enestående makt, og Hans (Opphøyd og Lovprist er Han) opphøyethet over hele Sin skapelse. Allah (Opphøyd og Lovprist er Han) sier:

﴿سُبْحَٰنَ ٱلَّذِىٓ أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِۦ لَيْلًا مِّنَ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ إِلَى ٱلْمَسْجِدِ ٱلْأَقْصَا ٱلَّذِى بَٰرَكْنَا حَوْلَهُۥ لِنُرِيَهُۥ مِنْ ءَايَٰتِنَآ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ ۝١﴾

«Høyverdig er Han som lot Sin tjener reise om natten fra Den hellige moskeen til Al-Aqsa-moskeen, hvis omgivelser Vi har velsignet, for å vise ham noen av Våre tegn. Sannelig, Han er den som Hører alt, som Ser alt.» (1) [Al-Isra': 1].

Det er overlevert gjennom uavbrutte kjeder fra Allahs sendebud ﷺ at han ble båret opp til himlene, og at deres porter ble åpnet for ham inntil han

nådde den syvende himmel. Der talte hans Herre, opphøyd er Han, til ham med det Han ønsket, og foreskrev for ham de fem bønnene. Allah, opphøyd er Han, hadde først pålagt femti bønner, men vår profet Muhammad ﷺ vendte stadig tilbake til Ham og ba om lettelse, inntil de ble gjort til fem. De er fem i plikt, men femti i belønning, for en god gjerning gir tidobbel belønning. All lovprisning og takk tilhører Allah for alle Hans velsignelser.

Denne natten da al-Isrāʾ og al-Miʿrāj fant sted, er ikke fastsatt i de autentiske hadithene – verken i Rajab eller i andre måneder. Alt som er overlevert om å fastsette den, er ikke bekreftet fra profeten ﷺ ifølge hadith-lærde. Allah har en dyp visdom i at den er blitt skjult for menneskene. Selv om den hadde vært fastsatt, ville det ikke vært tillatt for muslimene å særskilt utmerke den med noen form for tilbedelse, og det ville heller ikke vært tillatt å feire den; for profeten ﷺ og hans følgesvenner (måtte Allah være fornøyd med dem) feiret den ikke og utmerket den heller ikke med noe. Hvis det å feire den hadde vært foreskrevet, ville Profeten ﷺ ha gjort det klart for ummaen – enten med ord eller gjennom handling. Hadde noe av dette forekommet, ville det ha blitt kjent og utbredt, og følgesvennene (måtte Allah være fornøyd med dem) ville ha overlevert det til oss. De overleverte fra sin Profet ﷺ alt det ummaen har behov for, og de forsømt

ingenting av religionen. Tvert imot var de de fremste i alt godt. Så dersom det å feire denne natten hadde vært foreskrevet, ville de vært de første av alle mennesker til å gjøre det. Profeten ﷺ er den mest oppriktige rådgiveren for menneskene, og han formidlet budskapet på den mest fullkomne måte og oppfylte den betrodde oppgaven. Hvis ære og feiring av denne natten hadde vært en del av Allahs religion, ville Profeten ﷺ verken ha oversett det eller skjult det. Siden ingenting av dette har funnet sted, vet man at verken feiring eller ære av den på noen måte er en del av islam. Allah har fullført religionen for dette folket og fullendt Sin nåde over dem, og Han har fordømt den som innfører noe i religionen som Allah ikke har gitt tillatelse til. Og Han, Den Opphøyde, sa i Sin klare Bok:

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗا...﴾

«...I dag har Jeg fullført deres religion for dere, fullendt Min nåde over dere, og Jeg har valgt islam som religion for dere...» [Al-Ma'idah: 3] Og Allah, Den Majestetiske, sier:

﴿أَمۡ لَهُمۡ شُرَكَٰٓؤُاْ شَرَعُواْ لَهُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا لَمۡ يَأۡذَنۢ بِهِ ٱللَّهُۚ وَلَوۡلَا كَلِمَةُ ٱلۡفَصۡلِ لَقُضِيَ بَيۡنَهُمۡۗ وَإِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٢١﴾

«Eller har de medguder som har foreskrevet for

dem noe av religionen som Allah ikke har tillatt? Og hadde det ikke vært for det avgjørende ordet, ville det ha blitt dømt mellom dem. Og sannelig, for dem som begår slike ugjerninger venter en smertefull straff.» (21) [Ash-Shura: 21].

Det er autentisk berettet fra Allahs sendebud ﷺ i de autentiske hadithene: advarsel mot innovasjoner (bid'ah), og erklæring om at de er villfarelse; for å gjøre ummahen oppmerksom på deres store fare, og avskrekke dem fra å begå dem. Blant dette er det som er autentisk berettet i Sahih al-Bukhari og Sahih Muslim, som ble fortalt av Aisha (må Allah være fornøyd med henne) at Profeten ﷺ sa:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

«Den som innfører noe nytt i vår sak som ikke hører til den, vil bli avvist.» Og i en beretning av Muslim:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيهِ أَمْرَنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

«Den som utfører en handling som ikke er i samsvar med vår ordre, vil bli avvist.» I Sahih Muslim ble det rapportert av Jaabir (måtte Allah være fornøyd med ham) at han sa: Profeten ﷺ pleide å si i sin preken på fredagen:

«أَمَا بَعْدَ، فَإِنَّ خَيرَ الحَدِيثِ كِتَابُ اللهِ، وَخَيرَ الهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرَّ الأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

«Deretter: Sannelig er den beste talen Allahs bok, og den beste veiledningen er Muhammeds ﷺ veiledning. De verste sakene er de nyoppfunnede (innovasjoner i religionen), og enhver innovasjon er villfarelse.» An-Nasa'i la til med en god (jayyid) kjede:

«وَكُلَّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ».

«Og enhver villedelse er i Ilden.» I Sunan som det blir fortalt av al-Irbad ibn Sariyah (måtte Allah være fornøyd med ham) at han sa: Allahs sendebud ﷺ holdt en veltalende preken for oss, som fikk hjertene til å skjelve og øynene til å felle tårer. Så vi sa: O Allahs sendebud! Det er som om dette er en avskjedspreken, så gi oss et råd. Da sa han:

«أُوصِيكُم بِتَقْوَى اللهِ وَالسَّمعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيكُم عَبدٌ، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُم فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيكُم بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ المَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُم وَمُحْدَثَاتِ الأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٍ وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

«Jeg råder dere til å frykte Allah, og til å lytte og adlyde, selv om en slave gis myndighet over dere. For sannelig, den av dere som lever videre, vil få se mye uenighet. Så hold dere til min Sunnah og til de rettsindige og rettledede kalifenes Sunnah etter meg. Hold fast ved den, og bit dere fast i den med jekslene. Og vokt dere for nyskapte saker, for enhver nyskapelse er en innovasjon [bid'ah], og

enhver innovasjon er villfarelse.» Hadithene i denne betydningen er mange.

Det er bekreftet fra Allahs Sendebuds ﷺ følgesvenner, og fra de rettferdige forgjengerne etter dem, at de advarte mot innovasjoner (bid'ah) og avskrekket fra dem. Dette er utelukkende fordi det innebærer å legge til noe i religionen, en lovgivning Allah ikke har tillatt, samt å etterligne Allahs fiender blant jødene og de kristne i at de la til noe i sin religion og innførte innovasjoner i den som Allah ikke hadde tillatt. Dessuten er en uunngåelig konsekvens av dette en nedvurdering av den islamske religionen og en anklage om at den er ufullkommen. Det er velkjent hvilken enorm fordervelse og avskyelig ondskap dette innebærer, og hvordan det strider mot ordene til Allah, opphøyd er Hans majestet:

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ...﴾

«...I dag har Jeg fullført deres religion for dere...» [Al-Ma'idah: 3] Å handle i klar strid med hadithene til Sendebudet ﷺ, som advarer mot innovasjoner (bid'ah) og avskrekker fra dem.

Med dette håper jeg at det vi har nevnt av bevis vil være tilstrekkelig og overbevisende for den som søker sannheten, til å avvise denne innovasjonen; jeg mener: innovasjonen med å feire natten for al-Isra og al-Mi'raj, og å advare mot den, og at den

overhodet ikke er en del av religionen islam.

På grunn av det Allah har gjort obligatorisk når det gjelder å gi oppriktige råd til muslimene, å klargjøre det Allah har foreskrevet for dem i religionen, og forbudet mot å skjule kunnskap, så jeg det som nødvendig å gjøre mine muslimske brødre oppmerksomme på denne bidʿah, som har spredt seg i mange land, inntil noen mennesker har trodd at den er en del av religionen.

Vi spør Allah om å rette opp alle muslimers tilstand og gi dem forståelse i religionen. Måtte Han gi oss og dem suksess til å holde fast ved sannheten, være standhaftige i den, og forlate det som strider mot den. Allah er vokteren av dette og er i stand til å gjøre det.

Må Allahs fred og velsignelser være over Hans tjener og sendebud, vår profet Muhammad, hans familie og hans følgesvenner.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Det sjuende brevet:

Dommen om å feire natten til midten av Shaʿbān

All lovprisning tilhører Allah, som har fullført religionen for oss, og fullbyrdet Sin nåde over oss, og måtte Allahs fred og velsignelser være over Hans profet og budbringer Muhammad, omvendelsens og barmhjertighetens profet.

Videre: Allah Den Opphøyde sa:

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗا...﴾

«...I dag har Jeg fullført deres religion for dere, fullendt Min nåde over dere, og Jeg har valgt islam som religion for dere...» [Al-Ma'idah: 3] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿أَمۡ لَهُمۡ شُرَكَٰٓؤُاْ شَرَعُواْ لَهُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا لَمۡ يَأۡذَنۢ بِهِ ٱللَّهُ...﴾

«Eller har de partnere (medguder) som har foreskrevet for dem i religionen det som Allah ikke har tillatt...» [Ash-Shura: 21] Det ble rapportert i Sahih al-Bukhari og Sahih Muslim gjennom Aisha (måtte Allah være fornøyd med henne) at Profeten ﷺ sa:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

«Den som innfører noe i vår sak som ikke hører til den, vil bli avvist.» I Sahih Muslim er det rapportert av Jaabir (måtte Allah være fornøyd med ham) at Profeten ﷺ pleide å si i fredagsprekenen:

«أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ خَيرَ الحَدِيثِ كِتَابُ اللهِ، وَخَيرَ الهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَسَلَّمَ، وَشَرَّ الأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

«Etter følgende: Sannelig, den beste talen er Allahs bok, og den beste veiledningen er veiledningen til Muhammed (fred og velsignelse være med han), og de verste sakene er de nyoppfunne praksisene, og enhver innovasjon er en villfarelse.» Det finnes mange koranvers og hadither med denne betydningen, og de viser tydelig at Allah (den Opphøyede) har gjort religionen komplett for denne nasjonen, og fullført Sin nåde over den. Hans profet (fred og velsignelse være med ham) gikk ikke bort før han hadde formidlet det tydelige budskapet, og klargjort for nasjonen alt det Allah har lovfestet for den av ord og handlinger. Han ﷺ klargjorde at enhver ny praksis som folk innfører etter han og tilskriver religionen Islam, enten det er ytringer eller handlinger; så er alt dette en innovasjon (bid'ah) som forkastes og faller tilbake på den som innførte den, selv om intensjonen skulle være god. Allahs sendebuds ﷺ følgesvenner forsto dette, og det samme gjorde Islams lærde etter dem. De tok

avstand fra innovasjoner (bid'ah) og advarte mot dem, slik det er nevnt av alle som har forfattet verk om å ære sunnah og å avvise innovasjon (bid'ah); slik som Ibn Waddah, at-Turtushi, Abu Shamah og andre.

Sannelig, blant innovasjonene som noen mennesker har innført er: innovasjonen med å feire natten til midten av sha'ban, og å faste spesifikt på denne dagen. Det finnes ikke noe bevis for dette som det er tillatt å stole på, og det har blitt rapportert svake hadither om dens fortreffelighet, som det ikke er tillatt å støtte seg på.

Når det gjelder det som er overlevert om fortjenesten ved å be i den, så er alt dette oppdiktet, slik mange av de lærde har påpekt. Noe av det de har sagt vil bli nevnt, in shā' Allāh.

Det er også rapportert beretninger om dette fra noen av Salaf blant folket i ash-Shām og andre.

Det som flertallet av de lærde er enige om, er at å feire den er en innovasjon, og at alle hadither som er rapportert om dens fortreffelighet er svake, og noen av dem er oppdiktede. Blant dem som har gjort oppmerksom på dette er al-Hafiz Ibn Rajab, i sin bok: (Lata'if al-Ma'arif), og andre. Det er velkjent at svake hadither kun kan handles etter i tilbedelseshandlinger hvis opprinnelse er fastslått gjennom autentiske bevis, Når det gjelder å feire natten midt i sha'ban, har dette ikke noe autentisk

grunnlag slik at man kan støtte seg på svake hadither. Denne edle regelen ble nevnt av imam Abu al-Abbas, Shaykh al-Islam Ibn Taymiyyah (måtte Allah ha barmhjertighet med ham).

Jeg formidler til deg – kjære leser – hva noen av de lærde har sagt om dette spørsmålet, slik at du kan ha klarhet i det.

De lærde (måtte Allah ha barmhjertighet med dem) er enstemmige om at det er obligatorisk å tilbakeføre det som folk er uenige om i ulike spørsmål, til Allahs – Den Opphøyedes – bok og til Sunnahen til Allahs sendebud ﷺ. Det som disse to, eller én av dem, fastsetter, er den sharia som det er obligatorisk å følge, og det som strider mot dem, må forkastes. Alt av tilbedelse som ikke finnes i dem, er en bidʿah som det ikke er tillatt å praktisere, for ikke å snakke om å kalle til det eller oppmuntre til det. Allah, Den Opphøyde, har sagt:

﴿يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَأُوْلِى ٱلْأَمْرِ مِنكُمْۖ فَإِن تَنَـٰزَعْتُمْ فِى شَىْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ٥٩﴾

«Å dere Troende! Adlyd Allah og adlyd Sendebudet og dem blant dere som er betrodd myndighet. Og dersom dere blir uenige om noe, henvis det til Allah og Sendebudet, om dere tror på Allah og den Ytterste Dag. Dette er bedre og den beste løsningen.» [An-Nisa: 59] Og Han, Den

Opphøyde, sa:

﴿وَمَا ٱخۡتَلَفۡتُمۡ فِيهِ مِن شَيۡءٖ فَحُكۡمُهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ...﴾

«Og hva enn dere er uenige om, så ligger avgjørelsen hos Allah...» [Ash-Shura: 10] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿قُلۡ إِن كُنتُمۡ تُحِبُّونَ ٱللَّهَ فَٱتَّبِعُونِي يُحۡبِبۡكُمُ ٱللَّهُ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡ ذُنُوبَكُمۡ...﴾

«Si: Hvis dere elsker Allah, så følg meg, så vil Allah elske dere og tilgi dere deres synder...» [Al-Imran: 31] Og Allah, Den Majestetiske, sier:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤۡمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيۡنَهُمۡ ثُمَّ لَا يَجِدُواْ فِيٓ أَنفُسِهِمۡ حَرَجٗا مِّمَّا قَضَيۡتَ وَيُسَلِّمُواْ تَسۡلِيمٗا ٦٥﴾

«Men nei, ved din Herre! De tror ikke før de gjør deg [Sendebudet ﷺ] til dommer i det de strides om, og deretter ikke finner noen motvilje i seg selv mot det du har bestemt, og underkaster seg fullstendig.» [An-Nisa: 65] Versene i denne betydningen er mange, og de er en klar tekst om plikten til å tilbakeføre uenighetsspørsmål til Boken og Sunnah, og plikten til å være tilfreds med deres dom. Dette er et krav fra troen, og det er godt for tjenerne både i dette livet og i det hinsidige, og det er det beste i utfall – det vil si den beste enden (konsekvensen).

Al-Hafiz Ibn Rajab (måtte Allah være barmhjertig med ham) sa i sin bok (Lata'if al-Ma'arif) om dette spørsmålet – etter tidligere tale – ordrett:

«Når det gjelder natten i midten av sha'ban, pleide tabi'un (etterfølgerne) fra folket i Sham; som Khalid bin Ma'dan, Makhul, Luqman bin 'Amir og andre, å ære den og anstrenge seg i tilbedelsen under den, og fra dem tok folket til seg dens fortreffelighet og ærbødigheten for den,» Det har blitt sagt at israelittiske beretninger om dette hadde nådd dem. Da dette ble viden kjent fra dem i landene, ble folk uenige om dette; noen av dem aksepterte det fra dem og var enige med dem i å ære det, deriblant en gruppe tilbedere fra folket i Basra og andre. Dette ble avvist av de fleste av de lærde i Hijaz, blant dem: Ataa og Ibn Abi Mulaykah, og det ble overlevert av Abd al-Rahman ibn Zayd ibn Aslam fra de rettslærde blant folket i Medina. Dette er uttalelsen til Maliks tilhengere og andre, og de sa: «Alt dette er en innovasjon.»

De lærde fra ash-Sham delte seg i to meninger om måten å holde den levende på:

Det ene er: at det er anbefalt å tilbringe den i tilbedelse i fellesskap i moskeene. Khalid ibn Ma'dan, Luqman ibn 'Amir og andre pleide å kle seg sine beste klær under den, bruke røkelse og påføre kohl, og de sto i bønn i moskeen den natten, og Ishaq ibn Rahawayh var enig med dem i dette. Han sa om å utføre den i fellesskap i moskeene: Dette er ikke en innovasjon (bid'ah), noe som er rapportert av Harb al-Kirmānī i hans Masā'il.

For det andre: Det er mislikt å samles i moskeene i dem for bønn, fortellinger og påkallelse. Men det er ikke mislikt at en person ber der for seg selv. Dette er uttalelsen til al-Awzāʿī, imamen for folket i ash-Shām, deres rettslærde og lærde. Og dette er det som er nærmest det korrekte, Inn Shaa Allah. Inntil han sa: «Det er ikke kjent noen uttalelse fra Imām Aḥmad om natten til midten av Shaʿbān. Når det gjelder anbefalingen av å stå i bønn denne natten, kan det utledes to beretninger fra ham, basert på de to beretningene fra ham om å stå i bønn på de to ʿĪd-nettene. I den ene beretningen anså han det ikke som anbefalt å gjøre det i fellesskap, fordi det ikke er blitt overlevert fra Profeten ﷺ og hans følgesvenner. I én overlevering anså han det som anbefalt, på grunn av at ʿAbd al-Raḥmān ibn Yazīd ibn al-Aswad gjorde dette, og han var en av etterfølgerne (tābiʿūn). Slik er det også med nattbønnen (qiyām) på midten av Shaʿbān-natten: det er ikke blitt fastslått noe om den fra Profeten ﷺ eller hans følgesvenner, men det er blitt fastslått fra en gruppe av etterfølgerne blant de fremste rettslærde i ash-Shām.»

Dette avslutter det tilsiktede fra uttalelsen til al-Hafidh Ibn Rajab (måtte Allah være barmhjertig med han), og i den slår han tydelig fast at ingenting er bekreftet fra Profeten ﷺ eller fra hans følgesvenner (måtte Allah være fornøyd med dem)

angående natten i midten av sha'ban.

Når det gjelder det Al-Awza'i, måtte Allah vise han nåde, valgte angående anbefalingen om å utføre den for enkeltpersoner, og al-Hafiz Ibn Rajabs valg av denne uttalelsen, så er dette fremmed og svakt. Fordi alt som ikke er fastslått gjennom de religiøse bevisene å være lovfestet, er det ikke tillatt for en muslim å innføre i Allahs religion, enten han utfører det alene eller i fellesskap, og enten han skjuler det eller gjør det åpenlyst; på grunn av den generelle betydningen av Profetens ﷺ uttalelse:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

«Den som utfører en handling som ikke er i samsvar med vår sak, vil få den avvist.» Og andre tekster som viser til forkastelsen av innovasjoner og advarer mot dem.

Imam Abu Bakr al-Turtushi (må Allah vise ham barmhjertighet) sa i sin bok «Hendelser og innovasjoner» følgende:

«Ibn Waḍḍāḥ overleverte fra Zayd ibn Aslam, som sa: Vi opplevde ingen blant våre lærde eller våre rettslærde som viet oppmerksomhet til midten av Shaʿbān, og de viet heller ingen oppmerksomhet til hadithen til Makhūl, og de anså den ikke for å ha noen særskilt fortrinn fremfor andre.»

Det ble sagt til Ibn Abi Mulaykah at Ziyad al-Numayri sier: «Sannelig, belønningen for natten i midten av Sha'ban er som belønningen for Laylat al-Qadr», Han sa: "Hvis jeg hadde hørt ham og hatt en stokk i hånden, ville jeg ha slått ham." Ziyād var en forteller (waʿiẓ/kassāṣ). Her slutter det som var tilsiktet.

Den lærde ash-Shawkani (må Allah vise ham barmhjertighet) sa i boken «Al-Fawaid al-Majmu'ah» følgende:

«Hadith: «Å Ali, den som ber hundre rakʿah på natten til midten av Sha'ban, og leser Fatiha og Surah al-Ikhlas ti ganger i hver rakʿah, vil Allah oppfylle ethvert behov for ham» osv.» Den er oppdiktet (mawḍūʿ), og i dens formuleringer – som tydelig lover den belønningen som den som utfører den vil få – finnes det noe som ingen med sunn dømmekraft vil tvile på at er oppdiktet. Dens overleverere er ukjente, og den er også overlevert gjennom en andre og tredje kjede, som alle er oppdiktede, og hvis overleverere er ukjente. Han sa i: «Al-Mukhtasar»: Hadithen om bønnen i midten av sha'ban er ugyldig, og den fortalt av Ibn Hibban fra hadithen til Ali: «Når det er natten til midten av sha'ban, så stå i bønn om natten, og fast om dagen», er svak. Han sa også i: «Al-La'ali»: «Hundre rakʿah i midten av Shaʿban med Al-Ikhlas ti ganger», med sin omfattende fortreffelighet, rapportert av Al-

Dailami og andre, er fabrikkert, og flertallet av dens fortellere i de tre overleveringsveiene er ukjente og svake. Han sa: «Og tolv rakʿah med Al-Ikhlas tretti ganger». Oppdiktet, «og fjorten rakʿah» oppdiktet.

En gruppe rettslærde har latt seg villede av denne hadithen; som forfatteren av (al-Ihya) og andre, og likeså blant korankommentatorene. Bønnen for denne natten – det vil si: natten til midten av sha'ban – er rapportert på ulike måter, som alle er ugyldige og fabrikkerte. Dette står ikke i motsetning til beretningen til At-Tirmidhi gjennom en hadith fra Aisha – må Allah være tilfreds med henne - om at han ﷺ dro til Al-Baqi, og Herrens nedstigning til den laveste himmelen natten til den femtende, og at Han tilgir flere enn antallet hår på sauene til Kalb, for diskusjonen handler kun om denne oppdiktede bønnen i denne natten. Det skal bemerkes at denne hadithen fra Aisha inneholder svakhet og brudd, og på samme måte motsier ikke hadithen fra Ali, som ble nevnt tidligere angående dens nattbønn, at denne bønnen er oppdiktet, i lys av svakheten den inneholder, slik vi har nevnt.» Her avsluttes det tilsiktede.

Al-Hafiz Al-Iraqi sa: «Hadithen om bønnen for natten til midten av sha'ban er fabrikkert og tillagt Profeten ﷺ, og er en løgn om han» Imam an-Nawawi sa i boken: (Al-Majmu'): «Bønnen som er kjent som Ragha'ib-bønnen, som er tolv rak'ah mellom

Maghrib-bønnen og Isha-bønnen på natten til den første fredagen i Rajab, og bønnen på natten til midten av Sha'ban som er hundre rak'ah; disse to bønnene er forkastelige nyskapninger. Man må ikke la seg villede av at de er nevnt i boken: (Qut al-Qulub) og (Ihya' Ulum al-Din), og heller ikke av hadithen som er nevnt i dem, for alt dette er ugyldig. Man må heller ikke la seg villede av noen av imamene som misforsto kjennelsen om dem og forfattet noen sider om at de er anbefalt, for de tar feil i dette.»

Shaykh og imamen Abu Muhammad ʿAbd ar-Raḥmān ibn Ismāʿīl al-Maqdisī har skrevet en verdifull bok om å tilbakevise dem begge, og han gjorde det på en utmerket og grundig måte. De lærdes uttalelser om dette temaet er svært mange, og dersom vi skulle gjengi alt vi har kommet over av uttalelser om dette temaet, ville det blitt for langt. I det vi har nevnt er det – om Allah vil – tilstrekkelig og overbevisende for den som søker sannheten.

Ut fra de foregående versene, hadithene og uttalelsene fra de lærde, blir det tydelig for sannhetssøkeren at det å markere natten i midten av Shaʿbān med bønn eller annet, samt å spesifisere dagen med faste, er en forkastelig innovasjon (bidʿah) ifølge de fleste lærde. Det har ikke noe grunnlag i den rene islamske lovgivningen, men er

snarere noe som oppsto i islam etter tiden til Profetens følgesvenner (måtte Allah være tilfreds med dem). For den som søker sannheten, er Allahs ord tilstrekkelig i dette temaet og i andre temaer.

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ...﴾

«...I dag har Jeg fullført deres religion for dere...» [Al-Ma'idah: 3] Det som har kommet av vers med samme betydning, og Profetens ﷺ uttalelse:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

«Den som innfører noe nytt i vår sak som ikke hører til den, vil bli avvist.» Også det som har kommet av hadither med samme betydning.

I Sahih Muslim ble det fortalt av Abū Hurayrah (måtte Allah være fornøyd med ham) at Allahs sendebud ﷺ sa:

«لَا تَخُصُّوا لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ بِقِيَامٍ مِنْ بَيْنِ اللَّيَالِي، وَلَا تَخُصُّوا يَوْمَهَا بِالصِّيَامِ مِنْ بَيْنِ الْأَيَّامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ فِي صَوْمٍ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ».

«Ikke velg ut fredagsnatten spesielt til nattbønn fremfor andre netter, og ikke velg ut fredagen spesielt til faste fremfor andre dager, med mindre det inngår i en faste som en av dere pleier å faste.» Hvis det var tillatt å spesifisere noen av nettene med en bestemt form for tilbedelse, ville natt til fredag vært mer verdig enn andre; for dens dag er den beste dagen solen har stått opp over, i henhold til teksten i de autentiske hadithene fra Profeten ﷺ.

Da Profeten ﷺ advarte mot å særmerke den med nattbønn fremfor andre netter, indikerer dette at det for andre netter, med enda større grunn, ikke er tillatt å særmerke noen av dem med noen form for tilbedelse, unntatt med et autentisk bevis som indikerer en slik særmerking.

Ettersom det er foreskrevet å utføre nattbønn og anstrenge seg i Laylat al-Qadr og nettene i Ramadan, gjorde Profeten ﷺ oppmerksom på dette, og oppfordret ummahen til å utføre nattbønn i dem, og han gjorde dette selv, slik det er berettet i de to Sahih bøkene fra Profeten ﷺ at han sa:

«مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

«Den som ber om natten i Ramadan med tro og forventning, vil få tilgivelse for sine tidligere synder, og den som ber under Laylat al-Qadr med tro og forventning, vil få tilgivelse for sine tidligere synder.» Dersom det var foreskrevet å spesifikt markere natten til midten av sha'ban, natten til den første fredagen i rajab eller natten for al-Isra og al-Mi'raj med en feiring eller en form for tilbedelse, ville Profeten ﷺ ha veiledet ummaen til dette, eller utført det selv. Om noe av dette hadde funnet sted, ville følgesvennene (måtte Allah være fornøyd med dem) ha rapportert det til ummaen og ikke skjult det for dem. De er de beste blant menneskene, og de

mest oppriktige av menneskene etter profetene (fred og velsignelse være med dem). Måtte Allah være fornøyd med Allahs sendebuds ﷺ følgesvenner, og gjøre dem tilfredse.

Du har tidligere forstått av de lærdes uttalelser at det ikke er blitt fastslått noe fra Allahs sendebud ﷺ, eller fra hans følgesvenner (måtte Allah være tilfreds med dem), om fortreffeligheten til natten til den første fredagen i Rajab, og heller ikke natten i midten av Shaʿbān. Dermed blir det klart at det å markere disse er en nyoppfunnet innovasjon i islam, og på samme måte er det å spesifisere dem med noen form for tilbedelse en forkastelig innovasjon. På samme måte gjelder det den tjuesyvende natten i rajab, som noen mennesker tror er natten for Isra og Miʿraj; det er ikke lov å spesifisere den med noen form for tilbedelse, og det er heller ikke lov å feire den, basert på de tidligere nevnte bevisene. Dette ville ha vært tilfellet selv om den var kjent, så hva da når den korrekte oppfatningen blant de lærde er at den ikke er kjent. Påstanden til den som sier at det er den tjuesjuende natten i Rajab, er en ugyldig påstand uten grunnlag i de autentiske hadithene. Og vel har den som sa det, sagt riktig:

De beste av sakene er de fra fortiden som var på rettledning... og de verste av sakene er de nyoppfunnede innovasjonene.

Vi spør Allah om å gi oss og alle andre muslimer hjelp til å holde fast ved sunnah, stå fast ved den og vokte oss mot alt som strider imot den. Han er sannelig raus og generøs.

Må Allahs fred og velsignelser være over Hans tjener og budbringer, vår profet Muhammad, hans familie og alle hans følgesvenner.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Den åttende avhandlingen:

En viktig advarsel om løgnen i det tilskrevne testamentet.

Til Shaykh Ahmad, tjener av den ærefulle Profetens helligdom

Fra Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz til de av muslimene som leser dette, måtte Allah bevare dem i islam, og beskytte oss og dem mot ondskapen i fabrikkasjonene fra de uvitende og dåraktige. Amin.

Salāmun ʿalaykum wa raḥmatullāhi wa barakātuh.

Videre:

Jeg har lest en uttalelse tilskrevet Shaykh Ahmad, tjeneren av Den edle Profetens moské, med tittelen: «Dette er et testamente fra Al-Madinah Al-Munawwarah fra Shaykh Ahmad, tjeneren av Den edle Profetens moské», hvor han sa:

«Jeg var våken fredagsnatten og resiterte den edle Koranen, og etter resitasjonen og lesingen av Allahs vakreste navn, da jeg var ferdig med dette, gjorde jeg meg klar til å sove. Da så jeg ham med det strålende åsynet, Allahs sendebud ﷺ, som kom med koranversene og de edle forskriftene; en barmhjertighet for verdenene, vår mester Muhammad ﷺ. Han sa: «Å Shaykh Ahmad», og jeg

sa: «Til din tjeneste, å Allahs sendebud, å den edleste av Allahs skapninger, Han sa til meg: Jeg er skamfull over menneskenes stygge handlinger, og jeg klarer ikke å møte min Herre eller englene; for fra fredag til fredag dør hundre og seksti tusen i en annen religion enn islam – deretter nevnte han noe av det folk har falt i av synder. Deretter sa han: Så denne formaningen er en barmhjertighet mot dem fra Den Allmektige, Den Betvingende. Deretter nevnte han noen av Dommedagens tegn, inntil han sa: – Så fortell dem, O Shaykh Ahmad, om denne formaningen; for den er overført med Skjebnens penn fra (al-lawh al-mahfuz), og den som skriver den og sender den fra land til land, og fra sted til sted, vil få bygget et palass for seg i Paradis, og den som ikke skriver den og sender den, vil bli nektet min forbønn på Dommedag. Den som skriver den og er fattig, vil Allah gjøre rik, eller er han i gjeld, vil Allah innfri gjelden hans, eller har han en synd, vil Allah tilgi ham og foreldrene hans gjennom velsignelsen av dette testamentet. Den av Allahs tjenere som ikke skriver det, vil få sitt ansikt formørket i denne verden og i det hinsidige. Og han sa: «Ved Allah den Allmektige, tre ganger: dette er en sannhet. Hvis jeg lyver, måtte jeg forlate denne verden uten å være på islam. Og den som tror på den, vil bli reddet fra Helvetes straff, og den som fornekter den, har begått vantro.»

Dette er en oppsummering av innholdet i det falske testamentet som er løgnaktig tilskrevet Allahs Sendebud ﷺ. Vi har hørt dette falske testamentet mange ganger gjennom flere år, det spres blant folk fra tid til annen, det utbres blant mange av lekfolket, og det forekommer variasjoner i ordlyden. Løgneren sier: at han så Profeten ﷺ i søvne, og at han påla ham dette budskapet. I denne siste publikasjonen som vi nevnte for deg, kjære leser, hevdet bedrageren at han så Profeten ﷺ da han forberedte seg til å sove. Betydningen er altså: at han så ham i våken tilstand!

Denne oppdikteren påsto mange ting i dette testamentet; som er av den tydeligste løgn, og den mest åpenbare falskhet. Jeg vil snart gjøre deg oppmerksom på dem i denne teksten, Inn Shaa Allah. Jeg har sannelig gjort oppmerksom på dem i de foregående årene, og klargjort for folk at de er av den tydeligste løgn, og den mest åpenbare falskhet. Så da jeg leste denne siste utgivelsen, nølte jeg med å skrive om den, på grunn av dens åpenbare usannhet, og den store dristigheten dens oppdikter har til å lyve. Jeg trodde ikke at dens usannhet ville vinne frem hos noen som har den minste innsikt, eller en sunn natur. Men mange av brødrene har informert meg om at den har spredt seg blant mange mennesker, at de har sirkulert den seg imellom, og at noen av dem har trodd på den. Av

den grunn anså jeg at det påligger slike som meg å skrive om den, for å klargjøre dens falskhet og at den er en oppdiktet løgn mot Allahs sendebud ﷺ, slik at ingen lar seg villede av den. Den som reflekterer over dette, blant dem med kunnskap og tro, eller dem med den naturlige medfødte følelsen og sunn fornuft, vil innse at det er løgn og oppdiktning på mange måter.

Jeg spurte noen av slektningene til Shaykh Ahmed, som denne fabrikasjonen er tilskrevet, om dette testamentet, og de svarte meg at det er en løgn oppdiktet om Shakyh Ahmed, og at han overhodet ikke har sagt det. Den nevnte Shaykh Ahmad døde for en tid siden, og hvis vi skulle anta at den nevnte Shaykh Ahmad, eller noen som er større enn ham, påstod at han så profeten ﷺ i søvne eller i våken tilstand, og ga ham denne formaningen, ville vi visst med sikkerhet at han var en løgner, eller at den som sa dette til ham var en djevel og ikke Sendebudet ﷺ, av mange grunner, blant dem:

For det første: Profeten ﷺ kan ikke ses i våken tilstand etter sin død. Den som blant de uvitende sufiene påstår at han ser profeten ﷺ i våken tilstand, eller at han er til stede ved mawlid, eller lignende; har begått den groveste feil, blitt villedet i aller høyeste grad, falt i en stor feil, og handlet i strid med Boken, sunnah og enigheten blant de

lærde; fordi de avdøde kun kommer ut av gravene sine på Oppstandelsens dag, ikke i denne verden. Den som sier noe annet enn dette, er en åpenbar løgner, eller en som tar feil og er blitt villedet, og som ikke kjenner den sannheten som de rettskafne forgjengerne kjente, og som følgesvennene til Allahs sendebud ﷺ og de som fulgte dem i godhet holdt fast ved. Allah den Allmektige sa:

﴿ثُمَّ إِنَّكُم بَعۡدَ ذَٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ١٥ ثُمَّ إِنَّكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ تُبۡعَثُونَ ١٦﴾

«Deretter skal dere sannelig dø etter dette.» (15)

«Da skal dere sannelig bli gjenoppvekket på oppstandelsens dag.» (16) [Al-Mu'minun: 15, 16]. Og Profeten ﷺ sa:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ».

«Jeg er den første som jorden vil åpne seg for på oppstandelsens dag, og jeg er den første som går i forbønn, og den første som får sin forbønn akseptert.» Versene og hadithene i denne betydningen er mange.

Profeten ﷺ sier ikke noe som er i strid med sannheten, verken i hans liv eller etter hans død. Og denne påstanden motsier hans lovgivning på en tydelig måte, på mange punkter – slik det vil bli forklart senere – og han ﷺ kan sees i en drøm. Den som ser ham i en drøm i hans edle skikkelse, har sannelig sett ham; for djevelen antar ikke hans

skikkelse, slik det fremgår av den edle, autentiske Hadith. Men sakens kjerne ligger i drømmerens tro, hans sannferdighet, hans rettskaffenhet, hans nøyaktighet, hans religiøsitet og hans pålitelighet, og om han så Profeten ﷺ i hans skikkelse eller i en annen.

Selv om det skulle komme en hadith fra Profeten ﷺ som han uttalte i løpet av sitt liv, gjennom en annen vei enn fra pålitelige, rettferdige og nøyaktige berettere, ville den ikke blitt stolt på og ikke brukt som bevis. Eller om den kom gjennom en vei av pålitelige og nøyaktige berettere, men motsier beretningen til en som har bedre hukommelse og er mer pålitelig enn dem, med en motsigelse som gjør det umulig å forene de to beretningene, da ville den ene av dem være opphevet og ikke handlet etter, og den andre: opphevende, som blir handlet etter, der dette er mulig i henhold til gitte betingelser. Hvis verken forening eller opphevelse er mulig, blir det obligatorisk å forkaste beretningen til den som har svakere hukommelse og lavere grad av rettferdighet, og dømme den som avvikende, slik at den ikke blir handlet etter.

Hva da med et testamente hvor man ikke kjenner opphavsmannen som overleverte det fra Allahs sendebud ﷺ, og hvis redelighet og pålitelighet er ukjent? I en slik situasjon fortjener det sannelig å bli

forkastet og ikke viet noen oppmerksomhet, selv om det ikke skulle være noe i det som strider mot sharia. Hva da, når testamentet inneholder mange ting som tyder på dets ugyldighet, at det er en løgn tilskrevet Allahs sendebud ﷺ, og at det innebærer en lovgivning i religionen som Allah ikke har tillatt?!

Profeten ﷺ sa også:

«مَنْ قَالَ عَلَيَّ مَا لَمْ أَقُلْ؛ فَلْيَتَبَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».

«Den som sier om meg noe jeg ikke har sagt, la ham forberede sin plass i Ilden.» Oppdikteren av dette testamentet har sagt om Allahs sendebud ﷺ det han ikke sa, og har løyet om ham med en åpenbar og farlig løgn. Så hvor fortjent er han ikke til denne store trusselen, og hvor verdig er han den ikke, hvis han ikke skynder seg å angre, og gjør kjent for folk løgnen i dette testamentet om Allahs sendebud ﷺ; fordi den som sprer usannhet blant folk, og tilskriver det religionen; hans anger fra dette er ikke gyldig med mindre den kunngjøres og tydeliggjøres; slik at folk får vite at han har vendt om fra sin løgn, og erklært seg selv for å være en løgner; i henhold til ordene fra Allah, den Majestetiske:

﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡتُمُونَ مَآ أَنزَلۡنَا مِنَ ٱلۡبَيِّنَٰتِ وَٱلۡهُدَىٰ مِنۢ بَعۡدِ مَا بَيَّنَّٰهُ لِلنَّاسِ فِي ٱلۡكِتَٰبِ أُوْلَٰٓئِكَ يَلۡعَنُهُمُ ٱللَّهُ وَيَلۡعَنُهُمُ ٱللَّٰعِنُونَ ١٥٩ إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ وَأَصۡلَحُواْ وَبَيَّنُواْ

فَأُوْلَٰٓئِكَ أَتُوبُ عَلَيۡهِمۡ وَأَنَا ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ١٦٠﴾

«Sannelig, de som skjuler det Vi har åpenbart av klare bevis og veiledning, etter at Vi har gjort det klart for menneskene i Boken, dem vil Allah forbanne, og de vil bli forbannet av dem som forbanner.» (159)

«Unntatt de som omvender seg, forbedrer seg og gjør det klart, dem vil Jeg tilgi, og Jeg er Den tilgivende, Den barmhjertige.» (160) [Al-Baqarah: 159, 160] Så klargjorde Han, den Opphøyde, i dette edle verset: at for den som skjuler noe av sannheten, vil ikke omvendelsen for dette være gyldig før etter å ha rettet opp og klargjort det. Allah, den Opphøyde, har fullbyrdet religionen for sine tjenere, og skjenket dem gunsten i helhet ved å sende sitt sendebud Muhammad ﷺ, og ved det Allah har åpenbart for ham av den fullkomne loven. Han tok ham ikke til seg før etter fullbyrdelsen og klargjøringen, slik Han, den Majestetiske, sa:

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗاۚ...﴾

«...I dag har Jeg fullført deres religion for dere og fullkommet Min nåde over dere, og Jeg har valgt islam som religion for dere...» [Al-Ma'idah: 3]

Oppdikteren av dette testamentet kom i det fjortende århundre, og ønsker å villede

menneskene med en ny religion, som medfører adgang til paradiset for dem som følger hans lovgivning, og utestengelse fra paradiset og inntreden i helvetesilden for dem som ikke følger hans lovgivning. Han ønsker å gjøre dette testamentet som han har oppdiktet, større og bedre enn Koranen, idet han diktet opp i det: at den som skriver det og sender det fra land til land, eller fra sted til sted; vil få bygget et palass for seg i Paradiset, og den som ikke skriver det og sender det, vil bli nektet Profetens ﷺ forbønn på Dommedagen. Dette er blant de verste løgnene, og blant de klareste bevisene på løgnaktigheten i dette testamentet, skamløsheten til dets oppdikter, og hans store dristighet til å lyve. For den som skriver Koranen og sender den fra land til land, eller fra sted til sted, oppnår ikke denne belønningen hvis han ikke etterlever Koranen. Hvordan kan den da oppnås av den som skriver denne oppdiktningen og formidler den fra land til land? Den som ikke skriver Koranen og ikke sender den fra land til land, vil ikke bli nektet profetens ﷺ forbønn, hvis han tror på han og følger hans lov. Denne ene fabrikasjonen i dette testamentet er alene tilstrekkelig til å vise dets ugyldighet og løgnaktigheten til den som sprer det, samt hans frekkhet, dumhet og hvor fjernt han er fra å kjenne til den veiledningen som Sendebudet ﷺ kom med.

I dette testamentet finnes det – i tillegg til det som allerede er nevnt – andre forhold som alle viser at det er ugyldig og løgn. Selv om den som har funnet det opp skulle sverge tusen eder eller mer på at det er sant, og selv om han skulle påkalle over seg selv den største straff og den strengeste pine dersom han lyver, så ville han likevel ikke være sannferdig, og det ville ikke være riktig. Tvert imot er det, ved Allah og ved Allah, av den største og styggeste løgn. Og vi tar Allah, Den Opphøyde, og de englene som er til stede hos oss, til vitne. Den som blant muslimene får innsyn i dette skriftet – et vitnesbyrd vi møter vår Herre med, Den Majestetiske og Opphøyde – [vitner vi om] at dette testamentet er løgn og oppdiktning mot Allahs sendebud ﷺ. Måtte Allah ydmyke den som har løyet om det, og behandle ham slik han fortjener.

I tillegg til det som allerede er nevnt, er det mange forhold fra dens tekst som ble nevnt, som beviser falskheten og ugyldigheten til dette testamentet, blant disse:

Det første er: Hans uttalelse i den: («at fra fredag til fredag døde hundre og seksti tusen i en annen religion enn islam»); fordi dette er kunnskap om det skjulte, og åpenbaringen til Profeten ﷺ opphørte etter hans død. Han kjente ikke til det skjulte i sin levetid, så hvordan skulle han det etter sin død; i henhold til Allahs ord, Ære være Ham:

﴿قُل لَّآ أَقُولُ لَكُمۡ عِندِي خَزَآئِنُ ٱللَّهِ وَلَآ أَعۡلَمُ ٱلۡغَيۡبَ...﴾

«Si: "Jeg sier ikke til dere at jeg har Allahs skatter, og jeg kjenner ikke det skjulte ..."» [Al-An'am: 50] Og Allah, Den Opphøyde, sier:

﴿قُل لَّا يَعۡلَمُ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ ٱلۡغَيۡبَ إِلَّا ٱللَّهُ...﴾

"Si: 'Ingen i himlene og på jorden kjenner det skjulte, bortsett fra Allah...'" [An-Naml: 65]. Og i en autentisk hadith fra profeten ﷺ at han sa:

«يُذَادُ رِجَالٌ عَنْ حَوْضِي يَوْمَ القِيَامَةِ، فَأَقُولُ: يَا رَبِّ! أَصْحَابِي أَصْحَابِي، فَيُقَالُ لِي: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحْدَثُوا بَعْدَكَ، فَأَقُولُ كَمَا قَالَ العَبْدُ الصَّالِحُ: ﴿وَكُنتُ عَلَيۡهِمۡ شَهِيدًا مَّا دُمۡتُ فِيهِمۡۖ فَلَمَّا تَوَفَّيۡتَنِي كُنتَ أَنتَ ٱلرَّقِيبَ عَلَيۡهِمۡۚ وَأَنتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ شَهِيدٞ﴾ [المائدة: ١١٧]».

«Det vil bli drevet bort menn fra min kilde på Dommens dag, og jeg vil si: 'Herre! Mine følgesvenner, mine følgesvenner!' Da vil det bli sagt til meg: 'Du vet ikke hva de innførte etter deg.' Da vil jeg si slik den rettskafne tjeneren sa: "Jeg var et vitne over dem så lenge jeg var blant dem. Men da Du tok meg til Deg, var Du Den som våket over dem. Du er vitne til alle ting." [Al-Ma'idah: 117]»

Den andre er: - av det som beviser ugyldigheten av dette testamentet, og at det er en løgn -: hans ord i det: (Den som skriver det og er fattig, vil Allah berike, eller er han i gjeld, vil Allah innfri gjelden hans, eller har han en synd, vil Allah tilgi ham og

hans foreldre ved velsignelsen av dette testamentet), og så videre. Dette er blant de største løgnene, og de tydeligste bevisene på oppdikterens løgn og hans mangel på skam overfor Allah og Hans tjenere. For disse tre tingene oppnås ikke bare ved å skrive ned Koranen, så hvordan kan de da oppnås av den som har skrevet dette falske testamentet?! Denne ondsinnede ønsker kun å villede menneskene og binde dem til dette testamentet, slik at de skriver det ned og klamrer seg til denne påståtte belønningen. Dermed forlater de virkemidlene Allah har foreskrevet for Sine tjenere, som Han har gjort til veien for å oppnå rikdom, nedbetale gjeld og få tilgivelse for synder. Vi søker tilflukt hos Allah mot det som fører til fortapelse, og mot å følge egne lyster og djevelen.

Den tredje er: - av det som beviser dette testamentets ugyldighet -, hans uttalelse i det: (Og den av Allahs tjenere som ikke skriver det; hans ansikt vil bli formørket i denne verden og i det hinsidige). Dette er – også – blant de verste løgnene, og blant de tydeligste bevisene på ugyldigheten av dette testamentet, og at dets opphavsmann er en løgner. Hvordan kan en fornuftig person akseptere å skrive dette testamentet, som en ukjent mann kom med i det fjortende århundret, der han dikter opp løgner om Allahs sendebud ﷺ og påstår at den som ikke skriver det, vil få sitt ansikt formørket i

denne verden og i det hinsidige, og at den som skriver det, vil bli rik etter å ha vært fattig, bli fri for gjeld etter at den har hopet seg opp over ham, og få tilgitt sine begåtte synder!!

Ære være Deg! Dette er en uhyrlig baktalelse!! Både bevisene og virkeligheten vitner om denne oppdikterens løgn, hans store dristighet overfor Allah, og hans mangel på skamfølelse overfor Allah og menneskene. Det finnes mange folkegrupper som ikke har skrevet den, og deres ansikter har ikke blitt svarte. Samtidig finnes det her en enorm menneskemengde, som ingen andre enn Allah kan telle, som har skrevet den mange ganger, men gjelden deres har ikke blitt nedbetalt, og fattigdommen deres har ikke opphørt. Vi søker tilflukt hos Allah mot hjertenes avvik og syndenes formørkelse. Dette er egenskaper og belønninger som den edle lovgivningen ikke har kommet med for den som skrev ned den beste og mest storslåtte boken, som er den edle Koranen. Hvordan kan de da oppnås av den som har skrevet et løgnaktig testament, som inneholder ulike former for falskhet og mange setninger med ulike former for vantro? Subhanallah!! Hvor overbærende Han er mot den som drister seg til å lyve om Ham.

Det fjerde punktet: - blant det som indikerer at dette testamentet er den mest grunnløse usannhet og den tydeligste løgn - er hans uttalelse i det: (Den

som tror på det, vil reddes fra straffen i Ilden, og den som fornekter det, har begått vantro). Dette er også av den største dristighet til løgn, og av den styggeste falskhet. Denne oppdikteren kaller alle mennesker til å tro på hans fabrikasjon, og hevder at de dermed vil reddes fra straffen i Ilden, og at den som fornekter den, begår vantroskap (kufr). Sannelig, denne løgneren har – ved Allah – begått en enorm fabrikasjon mot Allah, og han har – ved Allah – talt usannhet. Den som tror på den, er sannelig den som fortjener å være vantro, og ikke den som fornekter den; fordi den er en fabrikasjon, falskhet og en løgn uten noe grunnlag av sannhet. Vi tar Allah til vitne på at den er en løgn, og at dens oppdikter er en løgner som ønsker å foreskrive for menneskene det Allah ikke har tillatt, og å innføre i deres religion det som ikke er av den. Allah har allerede fullført religionen og fullbyrdet den for denne nasjonen, fjorten århundrer før denne fabrikasjonen. Så vær oppmerksomme: kjære lesere og brødre, og vokt dere for å tro på slike oppdiktninger, og for å la dem få utbredelse blant dere. For sannheten bærer et lys som ikke er uklart for den som søker den; søk derfor sannheten med dens bevis, og spør de lærde om det som er uklart for dere. La dere ikke bli bedratt av løgnernes eder. For den forbannede Iblis sverget overfor deres foreldre, Adam og Eva, på at han var en oppriktig

rådgiver for dem, enda han er den største av forrædere og den verste av løgnere, slik Allah har berettet om ham da Han, Den opphøyde, sa:

﴿وَقَاسَمَهُمَآ إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ ٱلنَّٰصِحِينَ٢١﴾

«Og han sverget for dem begge: 'Sannelig, jeg er for dere av de oppriktige rådgiverne.'» (21) [Al-A'raf: 21]. Så vokt dere for ham, og vokt dere for hans tilhengere blant løgnerne, for hvor mange falske eder, svikefulle løfter og utsmykkede ord har ikke han og de til forførelse og villedning! Når det gjelder det denne løgneren nevnte om fremveksten av onde handlinger, så er det noe som faktisk forekommer. Den edle Koranen og den rene sunnah har advart sterkt mot dette, og i dem finnes både veiledning og tilstrekkelighet.

Når det gjelder det som er nevnt om betingelsene for dommedagen, har profetens hadith klargjort hva som er tegnene på dommedagen, og Den hellige Koranen har vist til noe av dette. Så den som ønsker å vite dette, vil finne det på sitt rette sted i hadith-bøkene og verkene til kunnskapens og troens folk, og menneskene har ikke behov for forklaringen fra en slik løgner, hans villedning, og hans blanding av sannhet og usannhet. Måtte Allah beskytte meg og dere, og alle andre muslimer, mot djevlenes ondskap, de villedendes prøvelser, de villfarnes

avvik, og bedraget fra Allahs fiender som fremmer falskhet. De ønsker å slukke Allahs lys med sine munner og forvirre menneskene i deres religion. Men Allah fullender Sitt lys og lar Sin religion seire, selv om Allahs fiender blant djevlene og deres følgere blant de vantro og ateistene misliker det. Vi ber Allah om å rette opp muslimenes tilstand, og at Han velsigner dem med å følge sannheten, være standhaftige på den, og omvende seg til Allah, Æret er Han, fra alle synder. Sannelig, Han er Den Tilgivende, Den Barmhjertige, kapabel til alt. Allah er tilstrekkelig for oss, og Han er den beste å sette sin lit til. Det finnes ingen kraft og ingen styrke unntatt hos Allah, den Høyeste, den Store.

All lovprisning tilhører Allah, all verdens Herre, og må Allahs fred og velsignelser være over Hans tjener og budbringer, den sannferdige og troverdige, samt over hans familie, hans følgesvenner og de som følger ham i godhet til Dommedagen.

Dommen om trolldom og spådomskunst og det som er knyttet til dette.

Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz

Boken klargjør forbudet mot magi og spådomskunst i islam, og advarer mot å oppsøke magikere og spåmenn samt å tro på dem. Den understreker at dette er handlinger av vantro (kufr) som skader individet og samfunnet, og

oppfordrer til å sette sin lit til Allah og til å bruke foreskrevet islamsk behandling, slik som ruqyah og adhkar.

***

no397v5.0 - 22/05/2026

رئاسة الشؤون الدينية بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and the Prophet's Mosque in languages

978-603-517-449-7